



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1452/2018**  
**24.01.2019. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Хаднађева, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 625/17 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 916/18 од 19.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 625/17 од 28.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 916/18 од 19.09.2018. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Сомбору К 625/17 од 28.05.2018. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 23.11.2017. године до 23.05.2018. године и на новчану казну у износу од 500.000,00 динара коју је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће суд уколико окривљена не плати новчану казну у одређеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљена је у смислу члана 262. и члана 264. ЗКП обавезана да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 31.170,66 динара и паушал у износу од 10.000,00 динара, као и да оштећеном плати износ од 86.610,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је са својим имовинскоправним захтевом упућен на парницу у смислу члана 258. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 916/18 од 19.09.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Сомбору, окривљене АА и њеног браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Иван Хаднађев, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд размотри захтев и узме у обзир одредбе члана 488. став 3. и члана 494. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога означених одредбом члана 485. став 4. ЗКП, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред Апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде законитости, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се ова повреда закона састоји, па како Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који јој је претходио испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања, који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно састоји повреда закона на коју се захтевом указује, то по оцени овога суда захтев браниоца окривљене у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Осталим наводима захтева да је окривљена са оштећеним сачинила уговор ради развоја пројекта туристичко-пословног комплекса „ВВ“ у ..., те да је предузеће окривљене „ГГ“ ДОО као посредник требало да пронађе консултанте за израду техничког пројекта и инвеститора, али да сами консултанти нису извршили свој део уговореног посла из чега се закључује да није само окривљена крива за неизвршење наведеног уговора, бранилац окривљене оспорава оцену изведених доказа и чињеничне закључке суда везано за постојање кривице окривљене чиме се правноснажна пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Међутим, како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник  
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа –судија  
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић